

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Ergo plebs quidem testimonium ferre poterat; sed tamen jus æquum
cum Episcopis non habebat in electionibus. Refelluntur Novatores, qui
Cypriani verba in diversum trahunt, ut electionum jura ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

& fortunae hominum committerentur & capita. In Christianorum ergo electionibus Episcopi promovendum per literas populo proponebant, aliquando in antecessum, ut factum in ordinatione Sabini; vel integrarem Concilio futuro reservabant, quando ad civitatem, cui præficiendus erat sacerdos, Episcopi accedebant. Tunc vel ipsi aliquem proponebant, vel à clero & plebe propositum, susceptis publicè testimoniis assistentis populi, electionem perficiebant. Propterea cùm plebis testimonio maximè niteretur electionum gerendarum ratio, Cyprianus eam hortans ut à peccatore præposito suo discedat, nec sibi blandiatur quasi immunis à contagione delicti esse possit cum sacerdote peccatore communicans, addit: *Cum ipsa maximè habeat potestatem vel eligendi dignos sacerdotes, vel indignos recusandi: quia scilicet illius testimonio stant præcipue vel cadunt præponendi.*

VII. Præter veteris testamenti auctoritatem Cyprianus quoque loca duo Actorum adducit, ut probet plebis de testimonio ferendo potestarem, non autem jus æquum cum Episcopis, in agendis electionibus, ut quidam verba Cypriani detinentur: *Quod postea secundum divina magisteria observatur in Actis Apostolorum, quando de ordinando in locum Iuda Episcopo Petrus ad plebem loquitur. Surrexit, inquit, Petrus in medio dicentium, fuit autem turba in uno. Nec hoc in Episcoporum tantum & Sacerdotum sed & in Diaconorum ordinationibus obseruasse Apostolos animadvertisimus, de quo & ipso in Actis eorum scriptum est: Et convocaverunt, inquit, illi duodecim totam plebem discipulorum, & dixerunt eis. Quoā utique idcirco tam diligenter & cantè convocata tota plebe gerebatur, ne quis ad altius ministerium vel ad sacerdotalem locum indignus obrepereret. Non est hīc uberior disputatio instituenda de locis istis, ex quibus Novatores electionum jura plebi vindicare solent; cùm ex Cypriani verbis, quibus illi maximè nituntur, manifestè conferat plebeis ab Apostolis, qui Ecclesia rectores erant, ad hoc convocatam ut eorum testimonio de præficiendorum meritis fides fieri posset. Ceterum ipsa rerum summa penes Apostolos erat. In primo quippe exemplo Petrus pro jure suo substituendum aliquem Iudæ edicit. Nec dubium quin ipse cum Apostolis duos illos constituerit, ut per sortes Dei voluntas de altero eligendo exploraretur. Ex mandato Apostolorum fideles inquirunt quinam essent apti ministerio: Οὐαὶ τοῖς οὖσιν, ἀδελφοί, αἱδεις εἰς ὑμᾶς μαρτυρουμένοις: Considerate, fratres, viros qui testimonium habent eorum quibuscum vixere. Qua ratione*

etiam Paulus Timotheum, licet sibi valde notum, Evangelista munere ornavit post testimonia eorum quibuscum vixerat Lystris & Iconij: ὅτι ἐμαρτυρήσατο τὸν Τιμόθεον. Ad. 11.

VIII. Eadem fuerat mens Origenis homilia sexta in Leviticum: *Licet Dominus de constitudo Pontifice præcepisset, & Dominus elegisset, tamen convocatur & synagoga. Requiritur enim in ordinando sacerdote & presentia populi; ut sciatis omnes & certi sint quia qui prestantior est ex omni populo, qui doctior, qui sanctior, qui in omni virtute eminentior, ille eligitur ad sacerdotium; & hoc adstante populo, ne qua postmodum retractatio cuiquam, ne quis scrupulus resideret. Hoc est autem quod & Apostolus præcepit in ordinatione sacerdotis: Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab his qui foris sunt. Parat itaque ex Origene populi præsentiam adhiberi ut sciatis unusquisque omnia recte atque ordine geri, & testimonium ferre possit de conversatione ejus de quo agitur. Ad quod probandum adducit locum Pauli in 1. Timoth. c. 3, ubi qui foris sunt significant eos qui non erant in Ecclesia. Argumentum ducitur à minori; ut notatur etiam in scholiis ex Chrysostomo: si enim ex iis qui foris sunt, quanto magis à fratribus: εἰ γὰρ ἡ πόλις ἔχειται, πολλῷ μᾶλλον γὰρ τὸν ἀδελφὸν.*

X. Origenem Cyprianumque premisi; quoniam rerum gerendarum ordinem patet, & vicem commentarij præstare possunt illustri Clementis Romani loco petitio ex genuina ejus epistola, à veteribus tantopere commendata, quam Iunius Patricius ex codice MS. publicavit. Docet ille constitutum ab Apostolis, ad præventiones quæ de episcopatu obtinendo exorituras prævidebant dissensiones, ut Episcopi in demortuorum locum ab ipsis Apostolis vel postea à claris & celeribus viris substituantur, gratum sibi hoc esse restante universa Ecclesia. Iudicio itaque & delectu eorum qui principem in Ecclesia locum tenent, id est, Episcoporum, dantur Ecclesiis Episcopi, ex Apostolorum instituto, sed qui sunt grati & accepti fidelibus. Alioqui in præcipua & summa esset in his delectibus Episcoporum auctoritas, discordia in Episcopo eligendo Ecclesia quateretur adversus Apostolorum propositum. Hæc sunt Clementis verba: *οἱ διάστολοι ἡμῶν ἐγνωσαν διὰ τοῦ καλοῦ ἱεροῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπις εἰς τὸ ἄντοι τοῦ ὄντος τὸ θεοτοκόπιον. διὰ τοῦτον οὐκ αἰτάται, ταῦτα γνωστά εἰληφότες τελείας, κατέπιστος τοῦ ταυτοποιοῦ, Εὐαγγέλιον θεοτοκούς δεδώσας, ὅποις εἰναι μαρτύριον, διὰ δὲ Εορταῖς ἵπεροι δεδουλασθέντες ἀδελφοῖς, δρόπες τῶν λαζαρίστων τῆς &c. Κατεστήθησεν*